

Tou
08 09 201

Gebadslipperde Nederlander verstoort de Italië-kenner

Geerten Meijsing woont sinds 1977 in Italië, het land dat in al zijn werk opduikt. Onlangs verscheen van hem 'Stucwerk' een bundel met verhalen over dat land, de schrijvers die er wonen, de zangers die het voortbracht en – tussen de regels door – de verhouding die Meijsing met het land koestert. Uit de losse fragmenten, die eerder gepubliceerd werden in verschillende literaire tijdschriften en weekbladen, spreekt een melancholisch verlangen naar het mooie, ongerepte Italië, zoals de auteur zich dat van zijn eerste bezoeken als kind herinnerde. Ondertussen probeert Meijsing zo min mogelijk bij te dragen aan de 'hausse van reis-, woon-, kook- en doe-het-zelfboeken' over het paradijselijke vakantieoord. Niet dat het niet paradijselijk is, maar als iedere gebadslipperde Nederlander daar zijn kunsten komt vertonen, valt er voor de ware kenner weinig meer te lachen. Meijsing steekt de loftrumpet van de prachtige landschappen, die in zijn beschrijvingen zo voor je oprijzen. In één stuk belicht de auteur het andere Italië, dat van de met zwart geld gesmeerde bureaucratische machine. De essays over schrijvers en schilderkunst zijn prettig informatief, alleen soms op het naamnoemerige af. Zelfs het ingetogen verhaal 'Verliefd in Versilia', over een romance die de auteur aan de Toscaanse kust beleefde, kan niet zonder kennisfeitjes. Maar de hunkerende schetsen overheersen.

Jonathan Huseman

Geerten Meijsing: Stucwerk. De Arbeiderspers, Amsterdam; 295 blz. - f 29,90.